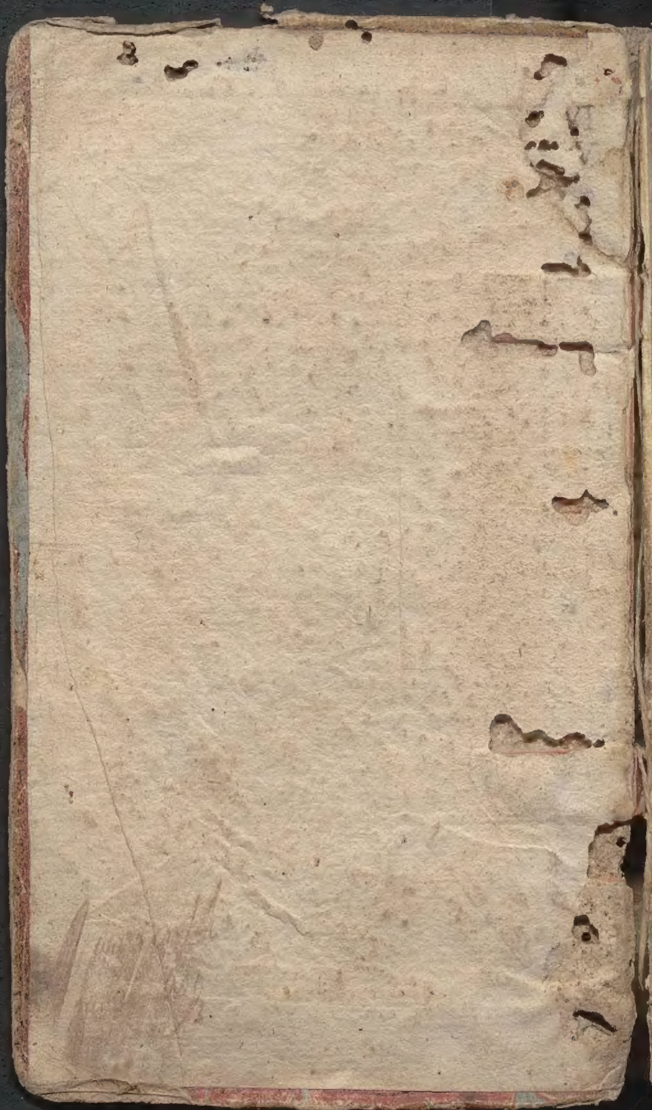

Die XVI. Augusti.

OFFICIVM IN FESTO S. ROCHI

Confessoris Duplex.

ORATIO.

DEVS qui es gloriosus in gloria Sanctorum, qui cũctis ad eorum patrocinia cõfugientibus suæ petitionis salutarem præstas effectum; concede plebi tuæ, vt intercedente Beato Rocho Confessore tuo, quæ in eius commemoratione se deuotam exhibet, à languore epidemiæ, quam in suo corpore pro tui nominis gloria passus est, sit libera, & tuo nomini semper sit deuota PerDominum &c.

Lect: I. Noct: de script: occ: Lect: 2. Noct: ex Script: Ecclesiastici.

Lectio iv.

BEatus Rochus Monte Pessulano Narbonensis Galliæ Ciuitate non ignobili olim Agatha seu Agathapolis dicta natus, iam ab ipso partu cælesti futuræ sanctitatis signo est insignitus, nimirum parentes eius Ioannes & Libera longeua ætate prouecti, & antea steriles voto concepto, ac frequentissimis precibus filium hunc tandem impetrarunt, quem nascentem, nouo miraculo rubea Cruce in pectore insignitum, parentes ipsi, viciniq; omnes sunt admirati; expectationem cœlestis augurij Rochus non fefellit. Ecce enim adhuc infantulus maternæ pietatis imitator, quartæ ac sextæ feriarum cuiusq; hebdomadæ ieiunio quo fuerat conceptus, etiam nondum rationis compos, voluit enutriri. Mortuo paulò post vtroq; parente, amplissimi Patrimonij hæres vnicus & ciuitatis ipsius supremus Dominus, ac moderator relictus, qui infans iam virili abstinentiâ sese materno ab vbere depulerat, fortiori longe humanarum rerum contemptu vir factus, Patriam bonaq; omnia & dignitates paternas nedum deseruit, sed contempsit. Inde immortalem Patriam propriâ contemptâ quæsiturus, dum sciret ex Apostolo, permanentem Ciuitatem nos hic nullam habere, sed futuram inquirere, loca sanctiora, & toto terrarum orbe sanctitatis vestigijs celeberrima, cæpit pedes inuisere. Primum Aquam pendentem Italiæ vrbe appulit, & ecce hac in Ciuitate primam erga infirmos exercendæ charitatis nactus occasionem B. Rochus, cum tota ferè ciuitas pestilentiæ morbo contabesceret, afflictis côtagij lue hominibus subleuandis, totum se adiecit.

Lectio v.

INde Ciuitate à morbo Epidemiæ liberata, primum Cæsenam, deinde Placentiam, & vicinas Italiæ vrbes, peragrauit, mira vbiq; exercens

opera

opera charitatis, ac præsertim supra humanas vires Diuina virtute, & curationum frequentioribus signis toto illo in orbe celeberrimus. Inter quæ illud accidit, quod Romam ad Purpurei Senatus principem quendam (Cardinalem dicunt) vocatus, eum peste laborantem signo Crucis in fronte ægrotantis impressa, protinus sanauit, aliaq; quam plurima inibi in tota ferme Italia sanitatum miracula edidit Sanctissimus Peregrinus. Enimuero probatissimi, alioquin, & gratissimi Deo & hominibus viri, necesse fuit, vt patientiam probaret tentatio, Quamobrem in Italia primum graui febre ei infixo, Diuina permissione sagittæ vulnere percussus, omni ope humana destitutus, sub arbore iacuit; cui, vt olim Christo ipsi apparuit Angelus confortans eum, eundemq; per id tempus Canis, sumpto de mensa Domini pane quotidiano pauit, non instinctu naturali, sed eius iussu, qui coruis ministrantibus Prophætas suos enutriuit; & sitienti populo fontem aquæ è rupe durissima èduxit.

Lectio VI.

4ta INde in Patriam redeuntem, nouissima sed longe grauiori tentatione Sanctum suum Dominus mirificauit. Illum enim vili in habitu, quem Euangelicæ paupertatis æmulatione induerat, deprehensum Ciues Montepesulani tanquam patriæ Proditorem aut exploratorem, in carcerem detrudunt. Illic nostræ mus fuit, at certè ad meritorum augmentum gloriosissimus Christiani Anragonistæ cum mundo, & cum dæmone conflictus, dum illum sibi Iure hæreditatio debiti Ciuitatis Montepessulanæ domini, contemptu hunc vero per proprios Ciues & parentes exasperantes aduersus Sanctum mira tot iniuriarum tolerantia superat ac deuincit, tandem longe misericordissimus Deus, qui militem suũ toto iam quinquennio cum concupiscentia mundi, & superbia vitæ conflictantem è cæli specula intuebatur, prius Angelica visitatione confortatum solo educit cælo donandum, quem Oecumenici Constantiensis patres elata eius in solenni supplicatione imagine; omnesque toto terrarum orbe populi Christiani, in publica pæstilentiæ clade, adeò propitium aduocatum sunt experti. Vt tot miraculorum frequentia & vnanimi Ortodoxæ Ecclesiæ consensu firmata eius sanctitate, & aræ Sanctissimo confessori erectæ & supplicationes publicæ fuerint institutæ. Illumq; plebs Christiana velut cœlo iam beatum, iure meritò veneratur.

Lect: 3. Noct: de Commu Apost: sumi debent. Hom: super Euang: Ecce nos reliquimus omnia.

J